

به نام خدا

قصه های کوچک برای بچه های کوچک

عنکبوت و جاروی دم دراز و [C] قصه دیگر

نویسنده: مریم مقبلی
تصویر گر: رؤیا بیژنی

- برای کودکان ۷ تا ۱۲ سال
- این کتاب را می‌توان برای کودکان ۵ تا ۷ سال بلند خوانی کرد.



دانه برف و قلب جشن

ابرهای سفید آسمان را پوشانده بودند. هوا خیلی سرد شده بود. «دانه برف» روی ابرهای سفید نشسته بود و از آن بالا زمین را تماشا می کرد. صبح زود مادرش «ابر سفید» او را از خواب بیدار کرده و گفته بود: «دانه برف! دانه برف! بلند شو! امروز همان روزی است که مدتها منتظر آمدنیش بودی، امروز روز پریدن تو روی زمین است». دانه برف خیلی خوشحال بود. دل توی دلش نبود. نشسته بود و داشت با خودش نقشه می کشید که وقتی پایین پرید کجا بنشیند:

- خیلی دوست دارم روی کلبه جنگلبان بنشینم... یا مثلًا روی نوک کوه... یا نه، بهتر است توی زمین بازی بچه ها بنشینم...

دانه برف با اینکه برای پریدن ثانیه شماری می کرد، اما وقتی موقع آن فرا رسید یک مرتبه غمگین شد. دلش نمی خواست از مادرش جدا شود. ابر سفید خندید، چون می دانست همه دانه برفهای بازیگوش موقع پریدن همین احساس را دارند. بعد دستهایش را دراز کرد و دانه برف را در بغل گرفت و گفت: «تو که از من خیلی دور نمی شوی. من از این بالا مواظب تو هستم. تازه دانه برفهای دیگر هم با تو می آیند. مگر دوست نداشتی بروی و همه جا را ببینی؟»

بعد، ابر سفید دستهای دانه برف را توی دستهایش گرفت و آهسته چیزی را در دستهای سرد و یخی او گذاشت. دانه برف به آن چیز درخشان و زیبانگاه کرد و از مادرش پرسید: «این

